

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **K. M.**, bývajúcej v S., Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Ľudová č. 14, za ktorú koná JUDr. Peter Rybár, advokát a konateľ, **o vymoženie 624,91 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 4Er 589/2008, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. októbra 2012, sp. zn. 15CoE 117/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici prvým výrokom označeného uznesenia, v rámci konania o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec (ako exekučného súdu) z 20. marca 2012, č. k. 14Er 589/2008-27, zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania.

Proti tomuto výroku rozhodnutia odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie, v ktorom žiadala odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Oprávnená okrem iných skutočností uviedla, že súd ju nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také podmienky týkajúce sa súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria tie, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto podmienkou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej vyplýva, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú teda len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané v priebehu odvolacieho konania začatého na základe odvolania oprávnenej proti uzneseniu exekučného súdu nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu teda neobsahuje (neuvádza) chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Oprávnená napadla predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, avšak funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku nie je daná z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom odvolacím.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného oprávnenu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s posledne citovaným ustanovením bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť bez toho, aby sa preskúmala vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods.1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júla 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková